

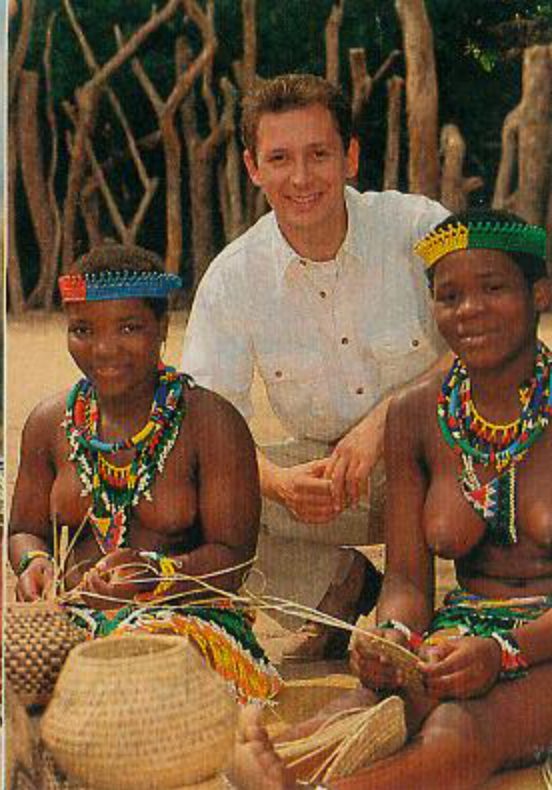
HELMUT LOTTI IN

zoveel schitterende streken... Sommige zaken begrijp ik niet in Zuid-Afrika. Ik vraag mij bijvoorbeeld af waarom er zoveel goed onderhouden wegen zijn, terwijl je geen kat op straat ziet. Er wordt duidelijk veel geld gepompt in wegeninfrastructuur. Weet je dat je er honderden kilometers kan rijden zonder een tegenligger te zien? Van files of verkeersinformatie hebben ze, gelukkig, nog nooit gehoord. Behalve in Johannesburg uiteraard. Het lijkt wel of de hele bevolking daar woont.

Ik heb het ook niet zo begrepen op de Afrikaanse keuken. Enkel hun zoete aardappelen konden mij bekoren. Voor de rest... Twee keer heb ik er fantastisch gegeten, maar toen bleek dat de chef van het restaurant een Belg was. Ja, ik ben heel traditioneel wat eten betreft. Geef mij maar gewone Belgische boerenkost. 't Is ook nergens beter dan thuis. Daar staat Carol meestal in de keuken. En ik moet zeggen: ze doet dat goed. Alleen mijn witloof met kaassaus is onevenaarbaar. Dat maak ik altijd klaar. Waar ik leerde koken? Gewoon thuis. Tussen mijn achtste en mijn negentiende stond ik elk weekend achter de kookpotten.

"Deze vrouw was een lid van de Xhosa-stam. Ze was heel triestig want ze miste haar kinderen die in Kaapstad studeerden."

ZUID-AFRIKA

Moeder deed haar soepronde en als ze thuiskwam, stond het eten klaar."

Oog in oog met een leeuw...

"Uiteraard zijn er ook positieve dingen over Zuid-Afrika te vertellen. Ik hou bijvoorbeeld enorm van wilde dieren. De eerste keer dat je een luipaard ziet, vergeet je nooit. Een safari is iedere keer weer een avontuur waar ik dagenlang op voorhand naar uitkijk. Deze keer stond ik oog in oog met een leeuw, maar hij stond nog op een respectabele afstand. We werden ook achtervolgd door een neushoorn. Dat was wel even schrikken. Gelukkig gaf hij de race op tijd op.

Ooit waren Carol en ik op safari toen zij de schrik van haar leven meemaakte. Ze was zo onder de indruk van al die wilde beesten dat ze overal een foto van wou nemen. Een kiekje van een olifant zou de kroon op haar reportage zijn. Terwijl ze aan het scherp stellen was, had ze echter niet door dat het logge beest wel zeer dichtbij kwam. Het was even schrikken toen ze even later een grote slurf op amper een meter van haar gezicht zag. Of ik toen de koene ridder was die zijn meis-

je beschermde? Niks van! Ik heb, toen alle gevaar geweken was, eens goed gelachen...

Het Zuid-Afrikaanse taalje vind ik ook schitterend. Die mensen hebben een aantal geestige woorden en dat maakt het ook grappig om naar hen te luisteren. Serius blijven was dan meestal de opdracht.

Ik herinner me bijvoorbeeld een avond in het hotel. De bar was goed gevuld met een damesvereniging. Allemaal hadden ze iets te maken met de verkiezing van *Missies South Africa*. Geen piepjonge meisjes dus, maar iets rijpere dames tussen 35 en 40. Eén voor één wilden ze snel aan een respectabele man geraken, maar in hun enthousiasme deden ze alles verkeerd: ze droegen foute kleding, hun nagels waren te lang, hun juwelen te opzichtig, hun decolletés te diep. Hun chirurg was ook iets te omzichtig omgesprongen met siliconen. Enfin: je ziet ze zo in die hotelbar zitten. En maar giechelen!

Ik vond het allemaal best grappig en had er die avond zin in om de schattige en aai-bare Helmut te spelen. Het zou niet lang duren voor ze in mijn kaak zouden komen knijpen. Ze kwamen rond mij

zitten en hadden geen moeite om mijn Nederlands te verstaan. Ik hing de macho uit en vertelde hen dat ik de vorige dag maar liefst anderhalf uur had gesquast in de sportelub. En van al die inspanning had ik nu toch wel pijn aan mijn kont. De dames kwamen echt niet niet meer bij van het lachen. Sommigen vielen bijna

van hun barkruk. Bleek dat zij een ander woord hadden verstaan. Zij dachten dat ik pijn had aan mijn... vrouwelijk geslachtsorgaan!

Die avond besloot ik om tijdens mijn Zuid-Afrikaanse concerten mijn bindteksten in het Engels te brengen. Kwes-tie van niet meer in *affronten* te vallen..." (gui)

Er zijn nog kaarten voor het concert 'Out of Africa' van Helmut Lotti op 17, 18 en 19 december in Vorst Nationaal te verkrijgen. Tickets bestelt u via Ticket Club op het nummer 0900/00.991.

HELMUT TREEDT NIET OP MET OUDJAAR! Met de familie het millennium in

"31 december staat te knippen in mijn agenda. Vanaf die dag heb ik een maandje vrij. Dertig dagen voor mezelf. En voor Carol. Eerder was er in de pers verschenen dat ik op oudejaarsavond drie concerten zou geven, maar die gaan niet door. En ik kan niet zeggen dat ik

daar echt rouwig om ben. Wat ik dan ga doen? We hebben een zaaltje gehuurd en zijn van plan een gezellig samenzijn met de familie te houden. Carols ouders, mijn moeder, mijn broers en hun lieven... ze zullen er allemaal zijn. Ik kijk er echt naar uit."